

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

I. évfolyam, 30. szám

2011. december 19.

Az ünnep színeváltozása

Gyermekkorunkban a Karácsony egyértelműen Jézus születéséhez kapcsolódott. Díszítettük ugyan a fát, de az ajándékozás akkoriban mást jelentett, és gyermekfejjel sokkal inkább a kántálásért vártuk az estét. Összeszaladt a szűkebb-tágabb rokonság, és zengett a falu úgy éjfélig. Az éjféλι misére is elmentünk, a következő két napon leginkább azt vártuk, mikor téved felénk valamelyik betlehemező csapat, hogy behívassuk őket. És végig ott illatozott a mai szemmel nézve szerényen díszített karácsonyfa.

Aztán eljött az idő, amikor iskolába kellett mennünk, és ott találkozhattunk a fenyőfával is. Minden évben volt fenyőünnep, mert a hatalmasságok jobbnak látták, ha a gyerekek a fát bálványozzák a Megváltó helyett. Mi örültünk ennek az ünnepnek is, többnyire kaptunk valami apróságot, és jól éreztük magunkat.

A gond akkor kezdődött, amikor otthon tisztázni kellett, hogy most akkor mit is ünneplünk. Nagy volt a kontraszt az iskola és az otthon között, és elég nehezen tanultuk meg a kettős beszédet, teljesen talán sosem sikerült.

Mindig szerettük a Karácsonyt, lehetőleg így, nagy kezdőbetűvel, és elég jól viseltük az ünnep színeváltozásait. Mostanában már egészen emberi szavakkal illetik ezeket a napokat, hiszen a szeretet ünnepe valóban csupa jóra utal.

El is kél manapság a szeretet, és ha mégis összekapcsoljuk ezt az ünnepet a kis Jézus születésével, alig marad némi ellentmondás. Sőt, van, ami kifejezetten a kétezer év előtti eseményekhez hasonlóan működik, hiszen akkoriban is kevesen voltak kíváncsiak egy szegény újszülöttre. Talán csak a Három Királyok, most úgy tűnik, már egy sem. A gyakran keresztényként dicsőített Magyarországon a szeretetből azoknak jut a legkevesebb, akiknek leginkább szükségük volna rá.

Pedig milyen jó volna, ha legalább a szeretet nem veszne ki teljesen. Ehhez pedig csak mi kellünk, emberek, akik nem kifogásokat és magyarázatokat keresünk, hanem egyszerűen csak szeretünk. A kis Jézust, a szomszédot, vagy épp azt, akit már rég szerettünk. Kívánjuk mindenkinek, hogy próbálja meg. Mert nagyon jó szeretni, talán a legjobb a világon.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Bóvliáságunk kora II.

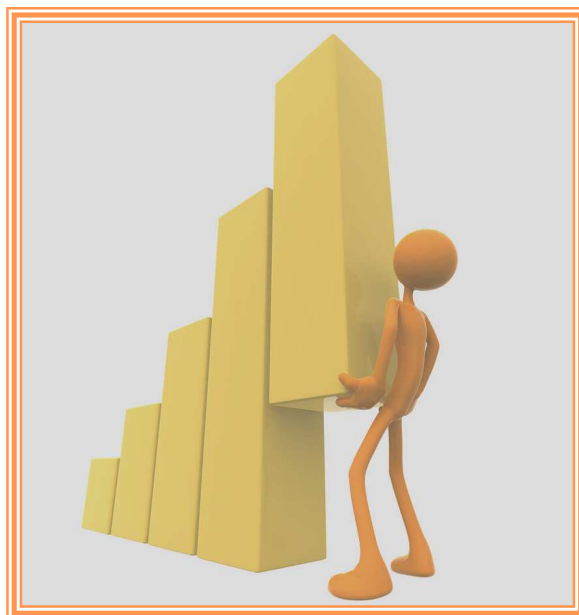
A vasutak szerepe ugyan alábbhagyott a három „pletykafészek” modern történetében, de a vasutasok annál fontosabbá váltak, hiszen a múlt század közepére egyre több kisember volt képes jövedelméből pénzt megtakarítani, amit gyakran tudta nélkül is befektetni. Amikor hosszú távú életbiztosítást kötünk, vagy belépünk egy önkéntes nyugdíjpénztárba, bizony befektetőkké avanszálunk, hiszen akikre pénzünket bízunk, értékpapírt – kötvényt, részvényt – vásárolnak a pénzünkéből. Ez még azokra is áll, akiknek volt merszük magán-nyugdíjpénztárba lépni, hiába bizonyult ez nálunk utólag botorságnak. Ellentétben a fejletlenek titulált világgal, ahol igen nagy a jelen-tőségük, és mellesleg az állami költségvetések egyensúlyának legmegbízhatóbb támaszai.

Az, hogy a kisebb megtakarítások tömegesen kerültek a pénzpiacokra, új helyzetet hozott, mert a hitelminősítők működésének első ötven-száz évében a hitelezők gyakorlatilag a bankok voltak. A mainál jóval kevesebb ember pénzt osztottak szét sokkal kevesebb vállalkozás között, ismerték a pénzre vágyókat, hitelképességüket viszonylag jól meg tudták becsülni. De a pénzért ácsingózók száma többszörösére nőtt, és a bankok mellett a hitelezők köre is megsokszorozódott: Egyre inkább magánbefektetők, illetve az általuk, és a kisemberek által megtakarított pénzeket kezelő befektetési alapok, magán-nyugdíjpénztárak adtak kölcsön az értékpapírok vásárlásával. Tehát sok ember pénzt kellett a hitelígénylők között szétosztani úgy, hogy a befektetők sem egymást, sem a pénzükért kuncsorgókat nem ismerték, ezért igen megnőtt az információk, vagyis a hitelminősítők ázsíója.

A pénzpiacok bővülésével a befektetések biztonsága már nem csak gazdasági, hanem politikai-társadalmi szempontból is fontos lett. Ha rosszul működött a rendszer, könnyen elolvadt a sok kisember megtakarítása, és az állami költségvetésben is zavarok jelentkeztek. De ha jól ment bolt, akkor mindenki boldog lett, és a halandó csillogó szemekkel borult az állam kebelére. Ezt elősegítendő, a rendszert szabályozni kellett, és a megtisztelő feladatot természetesen az államok vállalták magukra.

A szabályozás annak deklarálását jelentette, hogy a pletykaözönben kinek a véleménye legyen mérvadó. Az Egyesült Államokban 1975-ben létrehozták az „országosan elismert statisztikai osztályozó szervezet” címet, és elsőként a manapság gyakran célkeresztben állított három nagy hitelminősítő szervezet kapta meg.

Ennek jelentősége abban áll, hogy a pénzt kihelyezők számára kötelezően zsinórmértékké tették a hitelminősítők véleményét. A szabályozás logikája nem más, mint az, hogy akik nem a saját pénzüket adják kölcsön, azok semmilyen áron ne vállaljanak felesleges kockázatokat. Falusiasabban szólva, akiről rossz hír terjed a templomban, vagy a kocsmában, az nem kaphat pénzt onnan, ahol a legtöbb van: A befektetési alapoktól és nyugdíjpénztáraktól, akik sok kisember pénzt gyűjtik össze, és fektetik be haszon reményében.

Azt is jó tudni, hogy akikre nem vonatkozik a szabályozás, azok is követik a minősítők véleményét, ami a kamataik mértékén jól látható. Vagyis minél rosszabb hír járja valakiről, annál drágábban kaphat csak kölcsönt, már, ha kap egyáltalán. Mert a bővítőkötvényektől a hazardőrök is iróznak, ami lássuk be, elég ósdi, mondhatni ortodox felfogás, de mindedig nem sikerült jobbat kitalálni helyette.

Az ezerkilencszázhetvenes évek közepe nem csak a szabályok szigorodása miatt érdekes, hanem azért is, mert ebben az időszakban kezdtek az országok hitelképességéről is véleményt mondani a hitelminősítők. Ez már egy kicsit nagyon más, mint amikor egyik vagy másik cégről van rossz véleménnyel valamelyik intézet a háromból. Mert a nemzetközi pénzpiacokon egy leminősítés azzal jár, hogy nem, vagy megfizethetetlenül magas kamattal jut csak kölcsönhöz a bővítő-ország. Ebből akár államcsőd is lehet, persze csak akkor, ha az illető ország kölcsönből fizeti meg gondolatlan kölcsöneit. Itt folytatjuk a következő számunkban.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Helyi hírek röviden

Rail Cargo Hungaria Zrt.

Ma 15.00 órakor kerül sor a vállalatnál a megállapodások aláírására, melyekről nagyvonalakban a VSZ honlapján lehet tájékozódni. Az aláírt megállapodásokat infóban héten kiküldjük.

Záhony-Port Zrt.

Az elmúlt héten levélben kerestük meg a vállalat vezérigazgatóját, hogy ossza meg velünk az információit az 1 milliárd kifizetésével kapcsolatosan. Az említett levelet infóban kiküldtük, a válaszról értesítjük tagjainkat.

**BOLDOG, BÉKÉS KARÁCSONYT, ÉS
SIKERES ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK MINDEN
KEDVES OLVASÓNKNAK!**